

IKAVILAR

KULTURA • EROTIKA • MŰVÉSZET • HALADÁS

Fortuna!

Megváltás

HRAY

Richard Gyula

ERIKÁ

Lloyd Kávéház

Timisoara

Kellmes szöveg

Timisoara IV. Sz. Önk. Hiv.

Timisoara: Kőrösi Cs. Zoltán

„Trics”

Cipők

Timisoara IV. Sz. Önk. Hiv.

Párizsi cigánylány.
(Eredeti francia felvétel nyomán)

Gutjahr György

Timișoara, II.
Bărăny utca 18
Telefon 10 68.

Ruha és szőrmefestés, kémiai vegytisztító intézet, különlegesség ágytoll tisztításban (régí toll felhírsítése).

On is meggyőződhet róla, hogy a legjobb sütemények, fagyalt és jeges kávé **Mann** cukrásznál kaphatók. Timișoara, II., Andrási ut 12.

Sánta István

uri és női cipész
Gyárváros, Bărăny utca 21.— Készít elegáns férfi és női cipőket mérték után. Javításokat soron kívül elintézt.

„ERIKÁ”

csokoládé és cukorkagyár

TIMISOARA IV. Str. Gen. Foch 62
Tulajdonos: Rosenthal Félix

Lloyd kávéház, Timisoara

Kellemes szórakozó hely,
fagyalt, kitűnő jégbehűtött italok
Esténként elsőrangú cigányzene-
nek ar hangversenyez.

a Grand Hotel mellett

Legszebb
frizurák,
manikűr.
Legjobb
hajfestés,
hajápolás
Legolcsóbb
illatszerek és
piperecikkek,
P. TODOROV,
női és férfi-
fodrász
Timișoara, str
Alba Iulia

„Tries” cipők

elsőrendűek és tartósak
Tries, Timișoara, IV. Begajbbsor 19.

KLEIN JENŐ

bőrönd és földiszemű üzlete, Timișoara,
Belváros, Mercy-utca 3 Legolcsóbb be-
vásárlási forrás utazási és divat kkekben.

Autókarosszériák a legmodernebb kivitelben készít Oláh

Mihály

II. Rákási ut 1. sz.

Alkalmi ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Ioan Dumoni

órás és ékszerésznél

Timișoara IV. Str. Iancu Vacarescu 25
(Bemgasse)

„Rapid” Garage

Gépipari- és vízvezetékszerelési vállalat. Autók, motorok, traktorok és gőzgépek szakszerű javítása. — Vízvezeték és csatornázási szerelések.

TIMISOARA IV.

Csillag ucca 28. szám.

Telef. 7-84 Bérautók Telef. 7-84

a legmegbízhatóbbak csukott és nyitott. Minden időben kaphatók
Preciz javító műhely,

William Tichy Vilmos Garage de
Automobil
Timișoara I. Piața Unirei (Domtér) 8
Telefon 7 84 Szolid árak. Telefon 7 84

Poloskairtas.

Szállodák, vasuti hálókocsik és
magánlakások poloskairtása

DIRLEA

speciális féregmentesítő vállalat
Timișoara, II. Nagytöltés ucca 1 sz.
Törökcsászár, 1-es villamos megálló.

Ha ön helyben

nem kapja meg a Káviárt szivességet tesz vele a kiadóhivatalnak, ha erről minket levelezőlapon értesít.

Klugesherz Viktor kárptos

Temesvár Józsefváros, Bonmáz-u. 15

Divánok, ottománok, lőszórpárnák
készítésére és szakszerű javítására aján-
kozik. — Kész árak nagy választékban
olcsó árakon.

Puskás Péter

Épület és butorasztales
Timișoara III. Bul. Carol 68.
(Hunyadi ut)

Elfogad minden e szakmába vágó
munkát a legjobb és legolcsóbb
kivitelben

Fortuna !

bizományi vállalat,
Gyárváros, Strada
Dacilor (Főutca) 56 szám.

Átvesz bizományi eladásra különféle szük-
séleti cikkeket, butorokat, arany-, ezüst-
tárgyakat, festményeket, szőnyegeket, csil-
lárokat és kézimunkákat. —

— Meghívásra házhoz megy. —
Vesz, elad.

„Megváltás”

poloskairtoszer minden háztartásban
nélküözhetetlen. Kapható:

Weisz Antal

butorüzletében, II. Mérleg-utca 4 szám

ÁRVAY

mos, fest, tisztít olcsón és a leg-
jobban. Timișoara, Józsefváros,
Bem utca 20 sz. a.

Reichard Gyula

műbutor-kárpitos

Timișoara III. Rezső utca 13
Telefon 22-13.

Speciális modern bőrbutorok
legfinomabb kivitelben.

Szerkesztőség és kiadóhivatal :
Timisoara (Temesvár) II. kerület
Fabrica, Str. I. Maiorescu (Pá-
rány-utca) 13. sz.

Felőszámlák:

Romániában: Magyar Ált. Hitel-
bank timisoarai fiókjánál Timi-
soara, Cetate (Belváros)

Csehszlovákiában:
Leszámlázó és Közgazdasági
bank r. t. fiókja,
Kosice (Kassa)

Jugoszláviában:
Általános Hitelbank r. t.
Subotica-Szabadka.

Megjelenik minden
kedd.

Előfizetési árak:

Egész évre	—	—	720 lei
Fél évre	—	—	360 lei
Negyed évre	—	—	180 lei
Egy óra	—	—	60 lei

Kéziratokat a szerkesztőség nem
ad vissza és névtelen levelekre
nem válaszol.

Egyes szám egész Romániában :
20 lei, Bucurestiben 25 lei
Jugoszláviában 8 dinár, Cseh-
szlovákiában 3 c. kor.; Bécsben
50 garas; 3 líra; 2 fr. frank; 20
pfenning, Külföldön 1/4 évre 250
lei értékű valuta.

Főszerkesztő:
DINNYÉS ÁRPÁD

Felölős szerkesztő:
BEN GIT

Művészeti szerkesztő:
KOH-I-NOOR

Eredeti jelzessel szignált cikkeink, novelláink és minden más közleményeink átvétele csakis a lapunkra való hivatkozással van megengedve

A jazz-band utójátéka.

Elza kis termelű, molett lány volt. Csinosan tudott öltözködni és arcában volt valami vonzó. Szemei némi-
kor nagyon is fénylettek. Minden mozdulatából tűz, forróság volt érezhető. És ez néha olyan lágy, finom álmatagszerű fáradt forróság volt, mikor már megtörtént kielégülése, de még mindig kívánta az ölelést, amikor csillogtak még szemei, keble pihegett a gyors lélegzet vételtől, lábujhegyre emelkedett és úgy karolta át a férfi nyakát, hogy gyors egymás-
után hosszu, tapadós, szívós csókokkal, harapásokkal kielégítse a gyönyörben magát és a férfit.

Estéknként kávéházba járt. Tíz óráig míg az operákat és operetteket játszotta a zene, kedélyes, jó hangulatban volt, de mikor a tíz óra közelgett, izgatottabb lett, mely izgatottsága folyton nőtt.

Háromnegyed tízkor elővette a puderos dobozát, tükrét és a rouget. Egypárszor végig simította arcát puderral, ajkát bepirosította. Mikor elkészült toilettjével még egypárszor körülnézett a kávéházban, keresgél, vá-

logatott a férfiakban. Szerette a változatosságot és így minden este kiszemelte a férfit, kít bájaival megajándékoz, akit karjai közé fog zárni.

Ezuttal egy fekete szemű, fekete haju fiatal embert választott ki. Ismerte, volt már nála. Nagyon szép izmos testű fiu volt. Mikor karjaival megölelte, megszorította a nőt, már az magában véve gyönyör volt — és hozzá még érezni fogja kemény, férfiúi izmait.

Most is félig lehunyt szempillákkal vizsgálta képzelődve visszaemlékezve a multkori estre és sziszegve sóhajtott fel. De jó volt, akkor, bár most is úgy lenne. Arcán egy boldog, megelégedett mosoly jelent meg. El volt döntve, erre az estére Miklóst választotta. Szemei ki-
gyuladtak.

A zenekar belefogott a jazz-bandba. Táncra kérte a kiválasztott fiatal ember. Elza szorosan hozzá simult, hogy felizgassa a férfit, hogy megmutassa forróságát, és hogy érezze a fiu kemény izmait.

Már reszketett, már érezte azt a kellemes csiklاندozást, mely olyan kellemes szokott

lenni. Lehunyt szempillákkal táncolt, mintha aludna.

A zene befejezte a darabot. Tapsvihar zugott fel. A táncoló párok kérték a karmestert, hogy játszon még.

Elza keblei emelkedtek, a kis bimbók merészen előre meredtek és látszott rajtuk, hogy pezsgő élet van bennük. Szemeiben olyan tűz parázslott, mintha várna még valamit.

A zene egy másik darabot kezdett játszani. A tánc folytatódott. Miklós belemelegedett és lábát tánc közben mélyen és erősen Elza lábai közé furta. Ez olyan jól esett Elzának, hogy egy pár pillanat alatt elérte a kulminációt. Kezei még görcsösen szorítottak, de lábai már engedtek a feszültségből.

A zene újra befejezte a játékot. Elza szemei hálásan pillantottak Miklósról, majd füléhez hajolva meghívta asztalához.

Még egy pár táncot lejtettek, de egyiküknek sem volt teljes kielégülése, érezték, hogy még folytatniuk kell.

Miklós felajánlotta Elzának, hogy hazakíséri. Elza elfogadta. Hiszen akarta.

AZ. ERKÖLCÖS-CŐSZ.

TANICOSINO.

Az utat, melyet gyalog, karongfogva tettek meg, egymáshoz simulva beszélgettek. Egy sötétebb kapunál Miklós megállt, Elza szemei közzé nézett és megfogva fejét megcsókolta hosszan, érzékiesen.

Elza lakása elé értek. Elzának gyönyörű háromszobás garzon lakása volt, fénynyel, pompával, kényelemmel berendezve. Tehette, gazdag nagybácsijától örökölt szép vagyont.

Elza előre ment, Miklós utána. Leakarta segíteni a nő kabátját, de ahelyett karjaiba zárta és megcsókolta.

Leültek a széles otománra és a szerelem gyönyöreiről beszélgettek.

Miklós egyik karja a nő dereka köré fonódott, míg a másikkal Elza szoknyája alá nyult és a meztelen combokon felfelé haladt a — cél felé.

Miklós végre is oldalt dült magával rántva a nőt is. Elza lassan kibontakozott Miklós öleléséből és azt indítványozta, hogy fürödjenek meg.

Elza gyorsan készen volt a fürdéssel. Miklós is megfürdött és magára vette a pijamát.

Most már teljes hévvel csókolták, harapták egymást. Végre az ágyra kerültek. Megölelték egymást és szorosán összefonódtak.

Brkics Mihály
Szabadka

Grigoriu Nicolae
cipész

Timisoara-Fabrica Str. Trei Crai
(Három Kir. u.) No 11.

Készítem a legelegánsabb és a legolcsóbb férfi és női cipőket a legújabb divat szerint. E műhelyben kész cipők a legszebb kivitelben kaphatók.

Olcsó árak!

A tenger felé.

— Egy éjszaka története. —

Néha mikor éj van és az Élet olyan, mint egy régi mithoszi katakomba, szeretek kimenni az állomásra és nézni a vonatokat, melyek délről jönnek és elmennek egészen a tengerig. Sok idegen arcot látok ilyenkor. Férfiakat, asszonyokat, kiket talán nem is látok többé és ilyenkor szeretnék odamenni egy meleg, egy csodaasszonyhoz és azt mondani neki:

— Maradj, maradj addig, amíg mindketten megindulunk a tenger felé.

I.

Lassan sétáltam a peronon. Nézettem a fényes iveket és a zakatoló órákat. Messze hallgatott a folyó és éj volt. És bejött a vonat délről. Jött. A lokomotív, a vörös végzet előretolta a szemét és hirtelen megállt. A vonatból mintha meleg déli ciprusok illata áradt volna. Az ablakok felvonodtak, a hálókocsikról elvonult a függöny. Idegen, közönyös arcok kémlelték a várost. Hídegen, mind olyanok, akik tudják, hogy már holnap — holnapután a tenger susogja a fülükbe örök dalát.

Egy hálókocsiból egy szőke nő nézett ki. Ajka keskeny volt és mohó. Szeme nyugodt, nagyranéző. Nézte a várost és a Sinistrul tornyát. Fürkészett. Rámnézett. Nemsokára reflexióként kapcsolódott szemsugara belém.

Megütött ez a nézés. Menjek? Ne menjek? Miért ne!

Megcsillantam a mosolyom. Ah madame: megyek.

II.

Bementem a fülkéjébe. Megfogtam és megcsókoltam a kezét. Hosz-

szasan. Aztán elmélyedtem a szemébe. És látiam. A fényes, a ragyogó szemgolyón feltűnnek előttem a képek:

A bársonyostörök hárem. A francia escalidek. Az orosz klubok. Ah, ez egy nagyvágyú nő. Délről jön és a tengerig megy. Jön és megy és feiszívja a csókokat.

Ő is nézett.

Aztán lesütötte a szemét. Hozzásimult. Teste oválja melegen tapadt. Ajka a hátravetett fején mint egy halálos orchidea kinyílt. Keble ritmusosan emelkedett. Szinte leszívtam a nagyszerű, az odaadó asszonytest tüzes akarását.

Mohón tapadtam a vértelen ajkakra.

Lesimultunk a puhaságokon és emgem egy nagy, egy halálos mámor fogott el. A csók előtt. ... Oh Istenek

Kint zsongott és örülten zugott a sok csengő. Az órák gyorsan peregték, zakatoltak a barozók ... És a többi futó ércparipák.

És e pokoli zajba mint nagyszerű, mint isteni zene vegyült a pihegő sóhaja és asszonyos vágyának tüzesen és halálosan égető lihegő vágya.

III.

Megint ott sétáltam a fényben uszó peronon. Elhagyva. Egyedül.

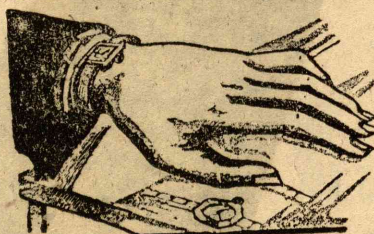
— Ne menj el. Ne!

Sipszó. Könnyörtelen, fájó, tépő sipszó.

És a vonat elindult. Először lassan, azután gyorsan és mind gyorsabban.

Ment, ment. A tenger felé.

Carlos

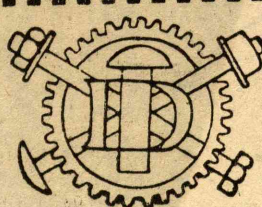

**Tessék kérem
egy és ugyanaz!**

Legjobb szaktudással szabályozta:

Gács Ferenc órás

Timisoara Erzsébetváros Király-u. 26

„DUPLEX”

vas- és fémipari tömeg-

árugyár és Kereskedelmi Vállalat

Timisoara IV. Str. Pop de Basești (Eötvös) 32.

— Nitrolás a legjobb Siemens-Martin anyagból. —
Prima áru!

BARÁTNÖK.

Reggel.

Eredeti kézirat.

A hajnal világos, fényes sávja
már ott ült az ég alján.

Még utóljára föllihegett a mámor
zugó morájában a város, azután vé-
ge. A vasárnapi emberek szédülő
fejfel, karikás szemmel, sápadtan dü-
lögözve menekültek haza, jön a reggel.

Szellőztettek az éjjeli mulatókban,
erős borgőz szállt ki, a ködös haj-
nalba, elhalt a kacagás, meghalt a
vig nótaszó. A bűnös éjszaka forró,
terhes mámoros levegője vad kéjjel
ölelkezett a hűs, szűztiszta, ébredő
hajnalleggel.

Jön a reggel.

A garsonlakások nőfaló inyenc
torka, megnyílt egy pillanatra, hogy
hazasuhanjon lopva, a házak mellett
a mai áldozat.

Az eldugott kis hotelek ágyasszo-
báiban utolsó csóksatára vonaglottak
össze a tegnapeste ismerkedett párok.

Megpihent végre a dolgos dívány,
fehér, pihenő ágyat vetett a fáradt
örömlány.

Pihenőre térnek az éjszaka lá-
nyai

Nők. Különbözők. Kicsinyek és
nagyok, soványak és kövérek, sző-
kék és barnák, szépek és csúnyák.
Csöndes kis falukból életforgatag
szélkavarta, szűzrabló városba so-
dorta nők... valamikor pirospozsgás,
dagadóneműt, pruszlikos szűzlányok,
ma mind nők beesett szemű, kihaszná-
lt testű, festett arcú, testet áruló
nők. Menekültek pihenni.

Jön a reggel

*

Az égen hófehér báránfelhőcské-
kel játszadozott a langyos hajnalszél.

A völgymélyi kis falukban már
megnyílt a pitvar ajtó, a sok jó
öreg roskadozó hát nekitámaszko-
dott a kapufélfának. A kelő nap éb-
redő sugarai beléltűztek gondbavé-
nült arcokba. Szemek elé emelke-
dett a reszketős kéz és a sok te-
kintet szomorú, gyöngé reménnyel
szántott végig a kivezető, messzi
uton, amelynek a végén valahol ott
sötétlett a lányrabló város.

— Visszajön e még valaha a jányom.

Elszállt a sóvárgó gondolat, lehullt
bus fáradtan a sok kérgetes tenyér.
A barázdás arcokon szemrehányó,
vádoló könny perreg alá.

A bűnös város ott messze, a nagy
ut végén szégyenkezve bűnbánólag
húzódott belé az ébredő por-füst
ködbe.

Kiregtelezett.

Györy Endre

Szeretőt adj Élet.

— Eredeti kézirat. —

Hófehér köntösben szined elé lépek
Tisztán leborulón s megszólítlak Élet:

Kérek, követelek, alázatos vagyok!...
Öklöm összezuzva ut porába rogyok.

Látod, messze tulnan az ararát kéklik,
Jó volna egy zöld ág, de én ezer évig

Hasztalan kóborlok, leboruló szóra
Virágát az öröm elém sohse szórja.

Nincs nekem kedvesem, sohsem volt szeretőm
Állok magamban, mint kereszt a hegytetőn,

Pedig szívem nagyon felfigyelve vár még,
Felizzik benne a mohó életszándék,

S gondolatára is mámoros a vérem...
Szeretőt adj Élet! szeretőt adj nékem:

Valaki jöjjön és csodálkozó mélyen
Szemeim megrémült tükörébe nézzen,

Átszellemült szóval, csendes éji halkan
Figyelmeztessen, hogy vértelen az ajkam.

Lányos álmaimból lassan keltegessen
S hogyha felébredtem szeressen, szeressen,

Bohó tulzásaim, dulakodó karom
Törje meg asszonyi, nemes öntudatom.

Komoly elhivatott, igaz asszony legyek
És tudjak játszani, mint pajzán kisgyerek,

Boros-mámoros dal, mély ünnepi szentség
Vérem szilaj kedvét új öröme keltsék.

De erős lehessek s állhassak mindenütt,
Hol nemvárt csalódás, szenvedés szivenűt.

S ha olyan fenséggel szól a szeretőm hangja
Mint templomok csengő, ünnepi harangja,

Akkor én boldogan a csendbe kiálltok...
Megyek s meghódítom az egész világot!

Demeter Judit

MARIA SAS

KÉPEK.
PA'RISI.
REVÜKBŐL.

PIASASSZONY.

A szerecsen és az orvosság.

— Eredeti kézirat —

Adél nagyon szép volt és nagyon szerette a férjét, de még nála is jobban szerette volna a gyermekét, ha lett volna gyermeke. Gyermeke azonban nem volt és ez nagyon fájt neki. Ugyanis minden töle telhetőt elkövetett azért, hogy legyen, de hiába, fáradozásait nem koronázta siker.

Már-már kétségbeesett, mikor nagynénje, a jó öreg Hekuba néni így szólt hozzá:

— Miért nem keresed föl Doktor Mirákelt, a jónevű csodaorvost, aki minden bajra tud irt és akinek elsőrangú szanatóriuma van a Lipótmezőn, a tébolyda szomszédságában?

Adél erre habozás nélkül átment a Lipótmezőre, a doktor Mirákel szanatóriumába és jelentkezett a forrón óhajtott gyermek ügyében.

Doktor Mirákel barátságosan mosolygott és így szólt:

— Asszonyom, ön máris anyának tekintheti magát. Az én gyódmódom csalahatatlan. És ha az első alkalommal még sem járna eredményel, a második esetben biztos, mint a halál. Sziveskedjék a 33-as számú szobába fáradni. Az ne rémitse, hogy a szoba sötét, ez az ugy-

nevezett fényellenes kura egyik főtétele... azonkívül a diskreció követelményeinek is jobban megfelel.

Adél tehát végigtipegett a folyosón és gondolatokba elmélyedve nyitott be az egyik szobába. Mikor a szanatóriumból eltávozott, bevalotta magának, hogy semmi különös és meglepő nem történt vele és hogy a doktor Mirákel fényellenes kurája semmi esetre sem új találmány.

Azonban, ha nem is volt új találmány, mindenesetre olyan találmány volt, mely meghozta a kívánt eredményt. A várvárt baba beköszönt a házhoz. Csak hogy egy kis baj volt a dologban, a baba koromfekete volt és négerül sirt.

Adél ugyanis csak arra emlékezett, hogy doktor Mirákel két egyforma számott mondott neki és szórakozottságában és izgatottságában a 33-as szoba helyett a 22-esbe nyitott be.

Ez a szoba pedig egy négerhölgynek volt fenntartva, aki az övéhez hasonló szándékkal jelentette be látogatását doktor Mirákelnek...

Kova András.

A mesterséges szüzesség.

— Eredeti kézirat —

A revirgináció, vagyis népies nyelven a szüzességnek mesterséges helyreállítása, minden időkben és minden népeknél a legnagyobb érdeklődés tárgya volt.

Stoll, a híres etnológiai tanár „Nemi élet a néplélektanban” cím alatt nemrégiben egy kitérő és alapos munkát irt s ebben a most megjelent rendkívüli érdekes könyvében hosszabban foglalkozik a revirginációval.

Egyes népek, amelyek a szüzesség megtartására igen nagy súlyt helyeztek, avval igyekeztek technikailag megakadályozni mindenféle nemi érintkezést, hogy fiatal korban egy nagyon kegyetlen operációt végeztek el a lányon, az u. n. hüvely összevarrást

Másrészt minden idők női igyekeztek a veszendőbe ment szüzességet mesterséges uton helyreállítani. Amilyen barbárnak látszik az előbbi szokás, éppen olyan barbár a revirgináció különféle módjai, melyeket a nők mégis szívesen is igen könnyen tölnek el, mert ettől remélik, hogy mégis elérik, a szerencsésüket.

És mindezt azért, mert a férfiak olyan önzők, hogy mindik ő akar az első lenni avval a nővel való nemi érintkezésben.

A középkorból származó „La celestina” c. költeményben a szerző érdekes képet ad egy kerítőnőnek az életéről és üzelméről.

Ami a szüzességet illeti, néha állati hólyagokból csinálták meg őket,

néha összevarrással kurálták. A kerítőnőnek egy állványon tarkára festett dobozban egy csomó finom szücsűje volt és viaszkos selymfonala.

Ugyanitt voltak felülfigeszítve a Hoja Plasma gyökerei, a vadharma ágai és mindenféle más növények.

Ezekkel a dolgokkal csodákat lehetett véghez vinni, úgy, hogy amikor a francia követ egy izben felkereste a kerítőnőt, egy a házban szolgáló leányt háromszor adott el neki, mint olyan, aki szűz.

Már ebből az egyetlen eszékából is világosan látjuk, hogyan szokták véghezvinni a revirginációt. Nagyjában úgy látszik, hogy a hüvelybejárat operatív bevarrásáról volt szó, miközben mindenféle máró és összehúzó orvosszereket is alkalmaztak, hogy így a hüvelyheges szűksületét hozzák létre.

Egy ilyen összevarrási eljárásnak nagyon kegyetlennek és nagyon veszélyesnek is kellett lenni, mert úgy látszik, hogy nem valami orvos gyakorlott kezei, hanem sőtét existenciák végezték ezt a beavatkozást.

Kerítőnők és borbélyok, akik ugyanis foglalkoznak apróbb sebészettel, — Franciaországban a középkorban üzletszerűleg foglalkoztak a szüzesség helyreállításával és az ő eszköztárukban a rozsdás tűk, az életlen ollók és a sokféle varrási anyag majdnem ugyanazt a szerepet játszották, mint a különféle kenőcsök, melyekből a szétzuzott erős savaknak, maró anyagoknak nem volt szabad hiányozniuk.

Azonban tévedés volna azt hinni, hogy csak a középkorból ismerjük ezeket a tényeket

Teljesen megvagyok győződve, — írja Dr. Stoll, — hogy a kulturvilág modern nőgyógyász is nem ritkán kerül abba a helyzetben, hogy revirginációt kell végeznie, igaz, hogy tisztán operatív uton.

Hiszen a múlt század kilencvenes éveiben a londoni Rall Mall Gaze-te szenzációs pöre olyan dolgokat hozott napvilágra, melyek eléggé bizonyítják, hogy a magas műveltségű Anglia valóságos kultuszúzt a szüztelenítési mániából és hogy a szüzek iránti keresletet csak úgy lehetett kielégíteni, ha a lányokat 4—5 ször is egymásután szüzekké tették.

Hogyan áll ma a szüzesség kérdése? Hány szűz van a valóságban? Ideális, tehát erkölcsi és lelki szem-

pontból tekintve a dolgot, tagadom a szüzesség fennállását, mihelyest a 14 éves feletti leányokról van szó, mert erkölcsi és fizikai tekintetben az onánia egyszeri kísérlete is szüz-teleníti a leányt.

De kritikai szemlélet mellett akkor sem kielégítő a válasz, ha bonctani szempontból vizsgáljuk a dolgot, vagyis, ha a szüzhartya meglétét kutatjuk.

A mindennapi férfit meglehet csalni a nászéjszakán végzett különféle manipulációkkal, pl. a lábak összeszorításával, timsós víz öblítésével, ecetbe mártott vattapamutok alkalmazásával stb. — de az orvos többet lát, mint azt a páciensnök szeretnének.

A régi latin közmondás azt mondja: A világ azt akarja, hogy megcsalják, tehát legyen megcsalva!

Ben Git.

A második arc.

Irta: Brandstädter Károly.

Az ezüst hegycsucs vöröset világot az éjben. A sziklákon magasra huzott térdekkel ült egy meztelen, sápadt ember, egyedül az álmos zergékkel, a csenevész törpe fenyőkkel.

A hegyi hideg nem bántotta, tán meg se érezte, nem is tudott róla. Hosszu, lapos teste tétován feszült az ég fekete selyem kárpitján. Körvonalai villanyos fénykörben derengtek. Arckifejezése sajátságosan szomorú volt, megcsaltan, kifosztottan, igazi lelki fájdalommal nézte a holdat. Nagy szenvedések lehettek benne. Fájdalmak és halál aggodalmak, idegenszerű bánkodások.

A hold kékeszürke acélba mártogatta a havasokat. Ebben a riasztó ürességben kinek lett volna bátorsága nem imádkozni? Kinek lett volna kedve megfellebbezni magáról és leteperni egy lányt? Örülni a csókon, amit adna? Kacagni, hentegetni a fehér hus láttán? Mikor köröskörül a hegyek elsápadnak a törpe fenyők reszketnek? Mikor olyan kevés az életkedv, az élet növekedés, mintha egy érintésre mind elszivárgott volna? A sápadt ember fogai vacogni kezdtek, arca félelemben eltorzult, de szemei meleg smaragdútkőben égtek. A titokzatos nyugalom még félelmebbé tették a sápadt embert.

Arca álmos lett, idegei felborzoltak, szalmaszára haja égnek állott és horgas ujjai hegyén apró villanyos fénycsóvak táncoltak. Meztelen testén csövekké duzadtak az izmok, bőre széjjelnyult, fájdalmas üvöltés hagyta el az ajkait.

E pillanatban egy másik sápadt ember állott előtte, az előbbinek teljes hasonmása. A második éneke, mely öntestéből lépett ki. A sápadt ember asztráteste azonban könnyed volt, lebegő és áttetsző, mint az üveg.

Aróppent a sziklákon, a törpe fenyőkön. A sápadt ember masszív, tömör és röghöz kötött, neki nyugodtan tűnie kellett, hogy az a másik, amely ott szalad és ami szintén ő, elillanjon. Az ő lelke az, ami ott menekül.

És hogy megmentse és visszahozza az ő lelkét, elszántan felpattant, meztelen teste kinyult, mint egy fehér vászonszalag és hosszú, ringó léptekkel szaladt a lelke után.

A második arc visszanézett és bánatos, tehetetlen lekicsinyléssel bámult rá. Azután elnyelte az előtte levő szakadék.

A sápadt ember felhorkant, teste hosszan felpattant a légbe, feltárt kezein begörbítette hosszú ujjait, szalma sárga haja hosszu utána uszott, szemei sápadt lázban pergett és lebukott a lelke után...

Egyértelműségek.

Irja: Györy Endre.
Eredeti kézirat

Tereptanóra.

Jelenet:

(Szin: diákszoba, könyvek, asztal, székek, falakon térkép, köztük egy domborművű hegy-vizrajztérkép).

Személyek: A tanár.

A gimnazista.

Tanár (26 éves, szép nő, állandóan szigorúnak akart látszani.)

A gimnazista (V-ikes, magas, nyúlós, de nagyon gyerekes. Félénken állja a tanár komoly tekintetét.)

Tanár (leül) milyen órát tartunk ma?

A gimnazista: Azt tetszett mondani tereptan!

Tanár (eszébe jut) Igen igen! Előkészítette a rajzfüzetét?

A gimnazista: Igen!

Tanár. Vegye elő a ceruzáját!

A gimnazista (hirtelen eszébe jut valami, hebeg) I-i-gen... (keres, lázasan kutat, összes zsebeit fölhánja, végül betéved a keze a nadrágzsebébe de gyorsan kirántja.)

Nincs! (zavarban van).

Tanár (merően ránéz) Nincs?

A gimnazista (kerüli tekintetét halkan) Nincs!

Tanár (diadallal) Hát akkor vajon mi az, ami kidudorodik a nadrágzsebében?

A gimnazista (elpirul, ijedten igyekszik eltakarni kabátja szélével) semmi... semmi... (lángvörös)

Tanár (határozottan): Mutasd!

A gimnazista (szégyenkezve)... nem... nem...!

Tanár (erélyes mozdulattal odanyúl, kifordítja a kérdéses zsebet. Kifordul egy kis vörös plajbász vég.) ...Hát mégis! (szigorúan) miért nem akarta mutatni?

A gimnazista (kényszeredetten, vontatottan)... mert szégyeltem magam...

Tanár: Miért?

A gimnazista (hallgat)

Tanár: Mert olyan kicsi?

A gimnazista (alig nallhatóan)... igen...

Tanár (enyhébben) No nem baj, lesz majd nagyobb is... én csak azt mondtam a múlt órán, hogy egy rendes diák nem jár holmi diribdarab ceruzákkal, hanem meg van a rendes, tiszteséges ironja... Hozza ide a tereptan térképét!

A gimnazista (odahozza engedelmesen a domborművű térképét).

Tanár (lábaira fekteti és szét-tárja. Magyaráz.) Lásd ez a természet. Hegyek, völgyek, erdők, mezők csodálatos változata, amelyeknek természetesen az ember különböző neveket ad...

A gimnazista (feszülten figyel.)

Tanár. Mutasson például egy dombot!

A gimnazista (zavarba jön.)

Tanár (biztatja) Na, nem talál a térképem enegy dombot sem?

A gimnazista (tétován néz körül.)

Tanár: Jaj de mafla maga kedves fiam, itt van mindjárt, itt fönn... elől... itt na, két domb... na mutasson rá... na fogja meg... jobban nem török le, ne féljen, erős papírmáshéból van... így lássa...

A gimnazista (ovatosan megfogja, szórakozottan simogatja).

Tanár (nézi, gondol valamit de nem szól semmit.) Na menjünk tovább!

(Mennek tovább.)

.LORENZI.

JALOME

Sarah.

Francia novella.

I.

Tanárnő (már unja, a végét várja. De még van tíz perc az órából. Félbeszakítja) Elég ebből, lássuk mire emlékszik még a tegnapiakból!

A gimnazista (fölcillan a szeme ezt már jobban fogja tudni.)

Tanárnő: Hát lássuk! (még jobban széttárja a térképét) — de előbb hegyezze meg a ceruzáját!

A gimnazista (görcsösen kezeibe markolja a kis vörös ceruzát és hegyezi. Homlokára nagy izzadságcseppek ülnek ki.)

Tanárnő (különösen nézi, hirtelen rászól) De ugyan! Hát balkézszel akarja meghegyezni? (mosolyog).

A gimnazista (észreveszi, hogy ezért nem sikerül a művelet. Áttekinti hát a jobbkezbe, így már sokkal könnyebben és gyorsabban megy.)

Tanárnő: Kész van?

A gimnazista (liheg) — kész! (merőn a tanárnőre mered.)

Tanárnő (tiltakozik) — nem... ne... így nem szabad! Hunja be csak szépen a szemét! Így!

A gimnazista (lehunyja a szemeit.)

Tanárnő: Na, most szépen tapogassa ki, ceruzájával a térképen a Vezuvot!

A gimnazista: Igenis a Vezuvot (a térkép felé tapogatózik)

Tanárnő (kissé ingerülten) Enje de ügyetlen ma! Na várjon! (a ceruzát a térképre helyezi) Na, keresheti!

A gimnazista (tapogat, tapogat különböző tájakon és vidékeken, de mind jobban elkalandozik a feladat helyétől.)

Tanárnő (nem állhatja tovább, idegesen rászól) Ne ott... ne... hisz az a Popocatapetl!... A másik oldalon...

A gimnazista (dühösen keres, kutat tovább, végre, gondolja, rátalált. Megpihen ceruzája hegyével és kinyitja a szemeit, nem csalódott, diadalmasan kiált föl): A Vezuv! (hirtelen visszazökken alázatos diákvoltába és engedelmesen hadarja tovább a tegnapi leckét): a láva egy olyan meleg, forró, izzó, levő massza...

Tanárnő (szórakozottan közbevág) Tudom, tudom, — tovább!

Ez a hely

a MIA
Krém
számá-
ra van

fenntartva, amely a dr. Kovács gyógyszer-tárában, Timişoara-Fabrica kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell van reklám

Gyönyörű este volt. A Bois ezer villany vakító fényárjában uszott. A színházak fölől embertömegek rajzottak s elegáns, fölényes gesztusba fult el a vér. Kokottok, asszonyok, világiak, félvilágiak sétáltak s a Bois úgy látszott messziről mind egy fényárban uszó keleti fátyol. A levegő nehéz volt az illatos asszonytestek szagától. Messze a mulatókból harsányan csattant a jász.

Dernoisz asszony félig kábultan feküdt a kocsiba, Lendre az elegáns szép fiú bele akart nézni a szemébe, de nem tudott. A hosszú pillák árnyékosan zártak le

Csilingeltek a villamosok. Az autók nesztelen rohantak. És mindez olyan volt, mint egy álomba ringató édes zene: Páris gügyögése.

— Sarah —

Az asszony ráemelte sötét szemeit a férfira.

Hadja, tudom mit akar. Nem. Most sem lehet még. Egy nagy napra kell, hogy várjunk..., egy szép percre mikor megmozdul bennem valami. Egy nagy érzés. Akkor önként azt mondom: Barátom. Tegyen, amit akar.

— Sarah. Ne legyen kegyetlen. És. De lássa én várok. Még. Legyen az a vég napja is. Várom a szent percet. Vagy órát. Mert, mert nagyon szeretem.

Az asszony újra hátracsuklott. Édes álom fogta el.

Visitottak az autók. Parföm szállt. S a csábos éjben a kocsí lassan gördült tova a Baisson.

II.

Az apacs megtántorodott. A lány diadalmasan hozzá rohant. Szeme kéjes sugara tüzesen korbácsolta azt. Szorosan hozzásimult. Szinte eggyé fonódott vele. Aztán a földre nyomta. Finos, formás lábát a férfi nyakára tette.

Taps. A függöny le.

Dernoisz asszony előre hajolt a páholyában. Oda intette a szolgáját. A szolga meghajolt és elment.

Aztán hazament az asszony. Forró volt és érezte hogy eljön a perc. Most.

Otthon már várta a férfi. Hozzásietett és kezébe fogta a kis kezét

Sarah, Sarah! Tekintette forró volt és tüzes. Érezte, hogy kezeiben remeg az asszony kis keze.

— Drága asszony. Édes Sarah, Sarah, sugta mégegyszer. Érzem. Valami sugja, hogy igen. Hogy eljött a perc.

Az asszony szeme szokatlanul csillogott. Tüzesen, vérkorbácsolóan, mint az a facsnőé:

— Igen, felelte halkan. Eljött. Eljött a pillanat. Amit vártam. Amit akartam. A szent perc. De nem a maga számára.

III.

A férfi előtt becsukodott az ajtó.

Már-már karjaiban vélte a forró, a remegő kíváncsú asszonyt. Érezte. Szinte érezte a forró ölelések sikító mámorát. A csókok vad izét. A sima kis hajfodrok csiklandozását. És most. Nem neki jött el a Perc. Amire már várt. Amit elképzelt.

Kiment. De aztán hirtelen visszasietett. Jól ismerte a járást és határozott de nesztelen léptekkel bement a fürdőterembe. Igen. Azon egy kis ablaknak kell lenni.

A szobában egy széles vállú alak előtt ott állt Sarah. A férfi megismerte. A színházi apacs volt. Az asszony reszketett. A selyem ruha odasimult testéhez. A testszíntü harisnya feszült a karcsu bokán. A férfi azután levetkeztette. Lendre látta állani a bálványát fehéren remegő keblekkel. Aztán az apacs ölbekapta és Lendre halotta amint az asszony odasimul a férfihez és suttozja:

— Esküszöm. Esküszöm neked hogy nem volt eddig kedvesem.

A férfi egy falhoz dült. Dühösen mormogta maga elé:

— Oh asszonyok. Asszonyok!

VI.

Negyed óra múlva halkan kinyílt a fürdőterem. Sarah jött. Fehéren. Először felsikoltott aztán puhán a férfi felé ment. Remegő, kéjben izzó teste felkorbácsolta a férfi vérért. Átölelte. Sarah.

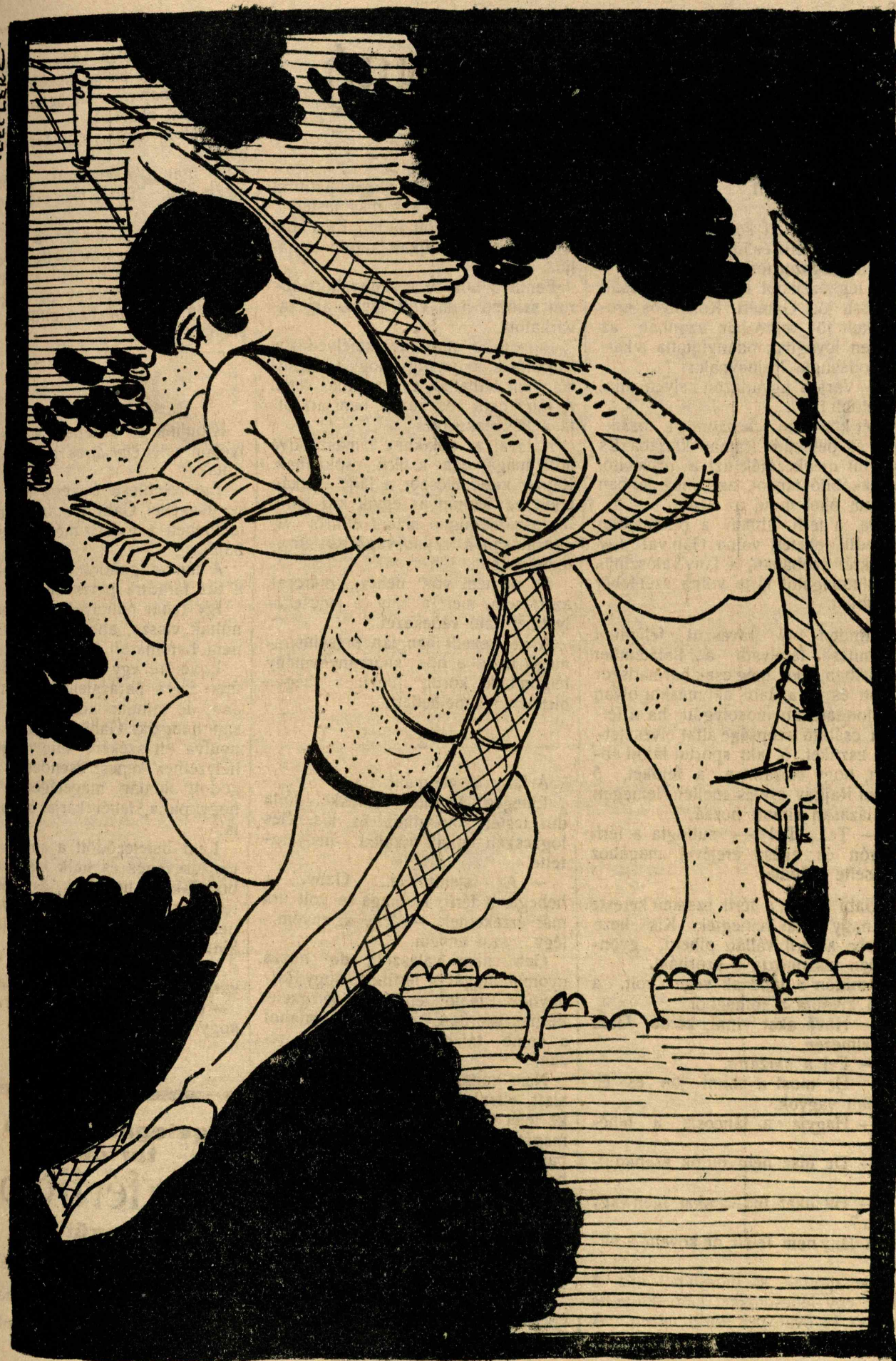
A asszony lágyan engedte át magát és lassan suttozta. Most jött el a te órád.

V.

Reggel felé a férfi hazafelé ment. Fejét csóválta. Hm. Hm, mormogta. Különösek az asszonyok.

Carlos.

LECLERC

VAKÁCIÓ.

AUTOMATA - TANGÓ

— Brandstädter Károly regénye. —

II.

Az asztal alatt kezét a lány kerek térdeire fektette és időről-időre gyöngéden megszorította.

A legközelebbi keringőre jogosult táncosa jött Gabiért. Közönyös arccal kelt föl, miközben azonban az idegen lovagnak odanyújtotta a karját, odasugta Rajnaynak:

— Várjon ugyanazon helyen, mint az előbb!

Két kör után leköszönt a másíknak és befeküdt Rajnay karjába. És megint megkezdtek azt a részegítő, érzékkábító táncot, ami még jobban izgatta őket mind az első.

Ha a férfi ebben a pillanatban egyedül lehetett volna Gabival egy díszkrét szobában, a lány valószínűleg önmagától tárt volna szét fehér combjait.

Minden oly ravaszul felépített számítása felolvadt a fiatalember karjaiban, akit még csak harmadszor látott és ő, a Gabi, aki máskor olyan csufondárosan mosolygott, ha a férfiak csábító szépsége által elvesztették eszüket, ő, aki sportot látott abban, hogy elcsábítsa a fejüket, ő most Rajnay széles mellén remegett és lazasan simult hozzá.

— Te... Te! — suttogta a férfi forrón és egész erejével magához préselte prédáját.

Gabi lopva a férfi szemeit kereste és nagy pillái remegtek. Kis keze amely a férfi vállán pihent, gyöngéden viszonzta a szorítást.

Amidőn a táncnak vége volt, a férfi kivonta a tömegből.

— Hová akar vinni, kérdé Gabi sejtelve.

— Fel a karzatra.

— De most a shimi jön és én foglalt vagyok.

— Hagyja a táncosát a fenébe.

— De hisz nem tudok szabadulni.

— Ha akar tud... akar igen vagy nem?

A lány nem felelt, de követte a férfit.

Behajlottak az oldallépcsőhöz. A férfi egy lépcsőfokkal előre engedte Gabit és óvatosan körül nézett. A pillanat alkalmas volt, ember nem

mutakozott. Rögtön e kapta hátulról és visszahajlította a karcsu testét.

— Ah — ez volt mind. És a lány forrón szorította ajkait a férfi szájához.

Fennt a hosszú keskeny, korridoron szintén nem volt senki, aki zavarhatott.

Rajnay az utolsó ablakmélyedésbe rántotta a lányt, úgy hogy a lépcsőről nem láthatták és karjaiba vette. A lány nem védekezett, nem játszott a kényeskedőt.

Hátával az ablaknak támaszkodva adta magát oda a férfi csókjainak. Rajnay kezei először a lány nyakán feküdtek, azután az egyik kéz hátul lecsuszott, míg a másik elülről vi-gyázatosan a ruhabevágásba hizelegte magát.

Az ut nem volt nehéz, márcsak azért sem, mert a lány a legcsekélyebbet sem védekezett.

A kék rekedt hangján préselte remegő ujjait a hús, márványkemény félgömbök körül, melynek hegye hirtelen felemelkedett.

3.

A lány lángban állt.

Lihegve, tárguló szemekkel tölta dus testét Raynaihoz és kis, éles fogacskáit annak ajkaiba mélyesztette.

— Az istenit... te... Gabi... — hebegte a férfi, ki maga se volt ura már érzékeinek, — légy az enyém... légy... az... enyém...

Gabi nem válaszolt, de hozzá nyomta magát a férfihez, hogy Rajnaynak majd elállt a lélegzete. Férfias szorítását ott érezte valahol a comb táján, ott égett a hasán.

Nem vonaglott össze az érintés alatt, ellenkezőleg, hátravetette szöke fejét és még jobban feszítette magát a férfi alsótestéhez, még jobban, még jobban... és... még... jobban.

Rajnay két kézzel kulcsolta át Gabi formás ülephalmazait, míg a lány kezeivel az ablakpárkánynak támaszkodva, szét nyitotta combjait.

— Mikor... foglak... én téged... egészen... birni...? — suttogta Rajnay.

A lány esztelen kéjben csavarta magát a férfi karjai között.

— Holnap... — nyögte, — amikor... te... akarsz!

— Meztelenül... egészen... meztelenül?

— Igen... meztelenül... egészen... meztelenül... Oh... te... még... örülte... teszel.

Egy kacaj, amely a lépcsőről hangzott fel, észretérítette őket. A férfi óvatosan kikémlelt az ablakmélyedésből és épp egy párocskát látott a lépcsőházban eltűnni, a tér szabad volt.

— Jöjj.

4.

Kibujtak és lesiettek a hosszú folyosón míg egy üres páholyhoz jutottak.

Egy zsebfejű és egy kis tükrös segítségével Gabi rendbehozta haját miközben a férfi is megigazította ruháját.

A táncra gondolni se tudtak, mert a tűz fáradtra perzselte őket.

Igy tehát páholyuk sarkába vonultak vissza, ahol indiszkrét szem nem hatolhatott fel.

Egyelőre egy szót sem váltottak, mert ilyen parázsjelet után minden, de minden közönségen bandálsan hangzik. Gabi hosszan hátranyulva ült székén, míg Rajnay a helyzethez képest csendesen tartódzkodott oldalán, meglegedve avval, hogy puha, fehér karját simogathatta.

Lent befejeződött a shimi. Névtes, csevegés és halk kiáltások zibongtak fel hozzájuk és felébresztették a lányt. Mélyen sóhajta egyenesedett ki székén és Rajnay tekintetét kereste.

— Gabi! — Suttogta a férfi és karját átfektette a lány nyakán.

— Ön örültnek vagy romlottak kell, hogy tartson, — mondta a lány.

(Folytatjuk)

Legelegánsabb és leg-tartósabb

női és férfi cipők

készülécek

Schwasta cipésműhelyében

TIMISARA III. Dózsa utca 6.
Gyors munka! Pontos kiszolgálás!

LEHRNER

Órás és ékszerész

Temesvár

Gyár., Fő-u. 29

Megrendelhető

lapunk 1925 évi teljes sorozata
a gazdag 100 oldalas karácsonyi
számmal együtt. Mégpedig:

1925 év első fele 200 lei, 100
dinár 50 c. korona.

1925 év második fele 200 lei, 100
dinár 50 c. korona

Színes karton kötésben kötve,
mindegyik kötethez mellékelve a ka-
rácsnyi szám

Utánvét mellett szállítja a kiadó-
hivatal

Csehszlovákiai olvasóink a pénzt
Leszámitoló és Közgazdasági Bank,
Kosice címre küldjék be a „Káviár”
folyószámájára postán, Jugoszláviai
olvasóink pedig pénzes levélben,
vagy csekben.

Aranyos-Gyéresen

az átutazó közönség

Szóherr Mihály

pályaudvari fodrász és manikűr
szalonjában

minden héten

megveheti a legjobb Káviárt.

Megjelent és mindenütt kapható

Bodó Sanyi

(Rózsika szerzője)

Aranka és Rézike

című könyve

Hirdetéseket felvesz a szerző — Bodó
Sándor — București, Occident 37.

URAKNAK TUTOR

gummióvszer legfino-
mabb paragummiból,
varrás nélkül és elsza-
kíthatatlan, kipróbálva
és mindenki által ajánl-
va. Utólérhetően mi-
nőség, tökéletes biztonság minden darabnál. —
Kapható minden szakmabeli üzletben, vagy diszkrét
csomagolásban mindenkor frissen megrendelhető:

Farmax-nál Brassov, Postafiók 53
Szátküldés utánvétellel franko, a belföld minden posta-
állomásához. Az eredeti csomagolás négy dobozt

tartalmaz, egyenként 3 darabbal és 136 lejbe kerül tucatonként, teljesen költ-
ségmentesen. — **Nagybani szállítás** gyógyszeráraknak, drogériáknak,
illatszerkereskedéseknek és borbélyüzleteknek:

AMPHORA R.-T., Brassó utján.

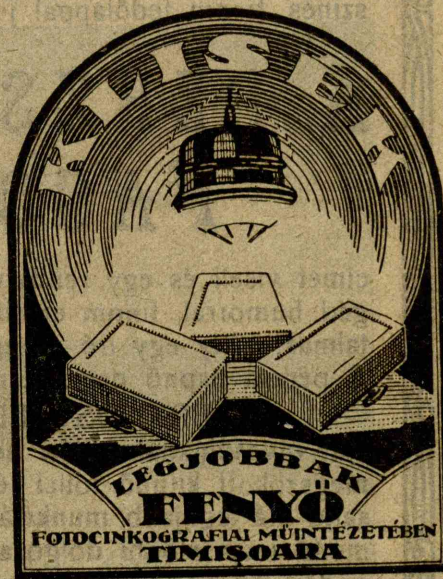
3 nap alatt eltüntető: szeplőt, májfoltot
pattanást VIOLA krém-szappan, Készíti
Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 6

Ön szép lesz ha „Dolly” krém, pu-
használnál, mely mindennemű szeplőt, májfolt-
tot, mitesszert stb. legrövidebb időn belül
eltávolít. — Kapható:

**Roth Jenő gyógyszerháza-
ban Timisoara, Mehala**
(villamosmegálló.)

Főmunkatárs: Brandstädter Károly
és Lelik Ferenc.

Nyomatott „Union” Gal Manó könyv-
nyomdájában Lugoson.

Maison Perák

női fodrászat

Timisoara, Färber palota Lloyd sor

Modern frizurák, Henne-féle
hajfestés. Különnői és férfi
manikűr-szalón. Kosmet. intézet

„Aradi Közlöny”

Erdély legjobb és legolvasottabb politikai magyar napilapja.

Majthényi Károly

vizvezeték, villany és csatornázás
szerelő

Telefon 11-29 Timisoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vizvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házteléfono és gázkályha
javítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Kern Pál

börkereskedő Timisoara Gyár. Fő-ut 22
Fiók: Jimbolean.

ÚJ KÖNYVEK.

Páratlan siker kísérte első könyvünk megjelenését és ez késztett minket arra, hogy újabb két értékes és érdekes könyvvel lépjünk a nagynyilvánosság elé. Az első könyvünk, mely ócsó kiadásban, de kivitelben és külső formára nézve tetszetős és csinos kiállításban, színes, finom fedőlappal jelenik meg.

A PERZSA PAPNŐ PAGODÁJA

cimet viseli és egy rendkívüli érdekes, fordulatos, gyengéd humorral, finom erotikával megírt kis regényt tartalmaz, mely egy író és egy színész körül mozog. A perzsa papnő pagodájának szerzője:

BRANDSTAEDTER KÁROLY

akit olvasóinknak külön bemutatni nem kell. A tőle megszokott kitűnő tollal és felkészültséggel bocsátja sajtó alá legújabb munkáját, mely minden tekintetben méltó írása előbbi dolgozatainak. A perzsa papnő pagodája augusztus hó második felében jelenik meg.

Második könyvünk **BUTTYÁN VILUSTOL** kerül sajtó alá és címe:

JEAN VALLOMÁSAI

Ennek a könyvnek az ára 200 Lei és az őszi könyvpiacon jelenik meg, kemény diszkótésben, melynek amatőr példánya bőrkötésben selyemmel bélelve 1000 lei. Csak gyűjtők és könyvbarátok részére.

Karácsonyi számunkkal jelenik meg egy időben **VOJNICH Géza** szabadkai munkatársunktól a harmadik könyvünk, mely 8 kitűnő novellát tartalmaz.

IV. évf. 33 sz.

Ára 20 lei, Bukarestben 25, 3 c. korona, 8 dinár, 50 osztr. garas, 2 fr. frank, 3 lira, 20 pfenning

Megjelenik minden kedden Timișoara, 1926 évi aug. hó 17.

Tipografia „Union” Gál Manó villanyerőre berendezett könyvnyomdája gyorsajátójának nyomása, Lugoj.

Ez ma a nóta:
Legjobb lap
A ROKA
Szerkeszti
Ála Jóska,
Kilenc hónap óta.

Vizumokat és más megbízásokat
Bukarestbe 36 óra alatt elintézi
PINKERTONBOY
Timișoara — Telefon 75

Ha szép akar lenni, használjon
Kolka-féle Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros.

Joszt József
uri és női cipész. Timișoara 11. kerület
Széna-tér 8 Férfi és női cipők mérték után
pontosan készülnek. Javításokat soron kívül elintézi.
DURA elektrotechnikai és más szaki vállalat. Galván-élelmek gyára. Telefon 54
Timișoara Fabr. Cămină Buziasului-12

Podrăczky Ferenc

bőrbutorokárpicos
készít stipandó garnitúrákat és bőrbutorokat
Timișoara, Gyár. Andrassy-ut. 2

PERFEKT a legjobb poloskáltró készíti
Schunck
drogeria

Timișoara, Str. Dacilor No. 24
Telefon 13—30

A bajusz a nőt öregíti
Eltávolíthatja
biztos, garantált szerrel 3 perc alatt, 1 tíveg 20 — Lei
Minden szépi-
tő, pipere, par-
fumeria és rövidaru cikkek legolcsóbban a Nicotín féle „PARISIENNE” Áruházban kaphatók.
Timișoara I. Str. Avram Iancu 4. (Takarékpénztár-utca)